

Een wandeling met Jack Hommel

Directievoorzitter Divisie Intermediaire Distributie (Avéro) Achmea

We spreken af in café 't Maoske in De Moer, niet ver van Oisterwijk, de woonplaats van Jack. Het is regenachtig en het waait flink, maar we laten ons niet weerhouden: de stormbestendige paraplu's van Avéro gaan mee, maar blijken niet nodig. In het door Jack zo geliefde Brabant volgen we de schitterende Vennenroute in het natuurgebied Huis ter Heide, en spreken we over Jack's nieuwe functie, over energie, loopbanen en tal van andere onderwerpen.

Ben jij iemand die van de natuur geniet?

Wij wandelen onder een typisch Nederlandse lucht: dreigende wolken, afgewisseld door felle zonnestralen. "Ja, zeker. Ik ben geboren en getogen in deze omgeving. Als jongetje van vijf ging ik altijd direct na school lekker buiten spelen in de bossen. Als je opgroeit in deze omgeving, dan moet je wel een liefde voor de natuur ontwikkelen. Samen met mijn vrouw Corrie wandel ik zeker tweemaal per week een uur door deze bosrijke omgeving." Is dat voor hem ook een manier om te ontspannen, tot rust te komen na een stressvolle werkdag? "Wellicht, ja. Ik ben een doener, heb veel energie, en kwam er altijd moeilijk toe om eens een boek te lezen of stil te zitten. Ik was altijd aan het studeren, aan het sporten of actief in een bestuur. Ik kwam nooit echt goed los van mijn werk, ik ging en ga er erg in op. Maar de laatste jaren slaag ik erin om soms eens even 'niets' te doen of een goed boek te lezen."

Mobiel

Jack Hommel heeft een gevarieerde loopbaan: hij startte in het basisonderwijs, ging al snel Rechten studeren in de avonduren en bij de NMB werken, om vervolgens in 1991 over te stappen naar Interpolis. Was de keuze voor het onderwijs destijds een bewuste keuze? Jack: "In mijn jeugd was ik heel actief met sporten, uitgaan, lokale politiek en was leren minder belangrijk. Ik besloot dat ik niet naar het gymnasium maar naar het atheneum zou gaan, zodat ik allerlei activiteiten kon blijven doen. Ik had geen idee wat ik wilde totdat ik een heel leuk meisje tegenkwam dat aan de Pedagogische Academie studeerde. Ik deed al veel met jongeren dus ik besloot daarvoor te kiezen. Met dat meisje was ik vorig jaar overigens 25 jaar getrouwd."

Hij is na acht jaar uit het onderwijs gestapt. Waarom dan naar de verzekeringsbranche? "Ik vond het leuk om les te geven, maar besepte toen al dat ik ruimte nodig had, en meer wilde meebeslissen. Na mijn studie Rechten schreef ik een brief naar de NMB Bank en Interpolis. Interpolis had geen vacatures, de NMB Bank wel. Daar ben ik gaan werken voor het kantoor in Den Bosch en deed ik bedrijfsfinancieringen. Na een paar mooie jaren stapte ik over naar Interpolis waar ik al zeventien jaar in diverse rollen en organisatieonderdelen heb gewerkt."

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

Zo mobiel als hij in zijn loopbaan is gebleken, zo honkvast is hij met betrekking tot zijn woonomgeving. "Ik ben geboren en getogen in Moergestel/Oisterwijk, waar ik met veel plezier woon. Nu heeft hij wel een nieuwe carriërestap gemaakt: sinds 1 juli jl. is Jack voorzitter van Avéro Achmea, de Divisie die zich richt op het intermediaire kanaal. "Ik heb onder Joop Kanen in de Divisie Bancaire Distributie (Interpolis) met erg veel plezier gewerkt en veel kunnen doen in het kader van de fusie met Achmea, maar wilde inmiddels ook graag een voorzittersrol. Toen deze kans zich voordeed, hoefde ik dan ook niet lang na te denken."

Kracht

De markt van de intermediairverzekeraars staat behoorlijk onder druk. Waarom is Jack volgens de Raad van Bestuur, denkt hij, de juiste man op dit moment op deze plek? Wat is zijn kracht? "Naast de juiste ervaring, denk ik vooral mijn natuurlijk leiderschap. Als jochie van vijf nam ik al het initiatief, ook tot kattenkwaad, en wilde ik al bepalen wat we gingen doen. Ik wilde ruimte en soms andere wegen inslaan dan de geijkte." Inmiddels blijken we de uitgestippelde route te zijn kwijtgeraakt en volgen we pijlen in een heel andere kleur. "Tja, nu lijkt ik dat wel héél letterlijk te nemen." We vervolgen niettemin, en Jack neemt de leiding over de alternatieve route. "Ik heb zowel in mijn jeugd als later graag groepen mensen richting gegeven. Ik ben laagdrempelig, denk ik, benaderbaar. De open kantoorstructuur van Interpolis beviel mij wel: ik zat regelmatig op verschillende werkplekken, en hoorde en zag veel. Hierdoor kan ik heel verbindend zijn en mensen meenemen naar de uitgestippelde doelen." Waarin heeft Jack zich in de laatste jaren ontwikkeld? "Ik word, zoals velen, in belangrijke mate geleid door de behoefte aan erkenning: ik wil ook altijd goede prestaties neerzetten. Ik legde de lat voor mezelf dan zo hoog, dat ik bijna niet aan mijn eigen verwachtingen kon voldoen. Totdat iemand enkele jaren geleden tegen mij zei: 'Je bent een stevige boom, maar met korte wortels...' Toen ben ik aan mijn stabiliteit, mijn basis, mijn autonomie gaan werken. Dat geeft me nu veel zelfvertrouwen."

Energie

Ondanks die toegenomen rust, straalt Jack ook veel energie en drive uit. Van huis uit meegekregen? "Ongetwijfeld. Hoewel zij inmiddels in de tachtig zijn, en dus niet meer zo erg energiek, zaten mijn ouders nooit stil. Van mijn vader heb ik wel de drive om te ontwikkelen en te leren meegekregen. Mijn vader klom in de bouwwereld op en werd uiteindelijk

projectleider in Goirle, waar hij met ontzettend veel plezier heeft gewerkt. Dat plezier en die energie, dat wil ik ook altijd vasthouden.

Heeft Jack idolen? "Johan Cruyff!" Waarom? "Los van het feit dat het een super voetballer was, vind ik het geweldig dat hij authentiek is gebleven. Hij is nog steeds met Danny getrouwd en stelt zich nog steeds voor als hij ergens binnenkomt, terwijl iedereen hem toch wel kent... En wat ik benijdenswaardig mooi vind: veel vermaarde voetballers noemen zijn naam als men hen vraagt wie hun leermeester was. Dat lijkt me prachtig. Hij heeft zoveel inspiratie gegeven aan zijn pupillen!"

Terwijl we verder lopen, hebben we het over drijfveren in het leven en over wat je je kinderen wilt meegeven. Jack: "Ik ben apetrots op mijn beide zoons, Thomas en Mathijs. Het belangrijkste dat ik hen wil meegeven, is dat zij moeten genieten én iets moeten doen met hun talenten. Zij groeien op in een bevoorrechte samenleving, hebben goede hersenen en hebben ouders die het relatief goed hebben. Ik wil bovendien dat het evenwichtige, energieke en blijde mannen zijn. Het ziet er naar uit dat dat lukt. Prachtig als ze allebei thuis zijn, met hun vrienden en vriendinnen, dat is echt genieten!"

Genieten

Zonder dat we de wandeling een macaber tintje willen geven, hebben we het over de tevredenheid met het leven. Jack: "Ik wil op mijn sterfbed het gevoel hebben dat ik tevreden kan terugkijken op datgene wat ik heb gedaan, achtergelaten, neergezet. Omringd door mijn geliefden en dan rustig inslapen. Lijkt me een 'mooie' dood, al is doodgaan helemaal niet mooi natuurlijk!"

"Okay, zonder de goden te willen verzoeken, stel dat dat moment over een uur aanbreekt? "Ja, dan kan ik tevreden zijn met wat ik heb gedaan en beleefd." Maar voorlopig moe-

Jack Hommel (1959) voltooide de Pedagogische Academie en was werkzaam in het basisonderwijs van 1980 tot 1989. In de avonden studeerde hij Rechten. Vervolgens stapte hij over naar het bankwezen en werkte een aantal jaren bij de NMB Bank. Hij startte in 1991 in de verzekeringsbranche en vervulde diverse posities bij Interpolis. Van 2000 tot 2005 was hij directievoorzitter particuliere schadeverzekeringen. Van 2005 tot 2008 werkte hij als directievoorzitter bedrijven schadeverzekeringen. Sinds 1 juli jl. is hij voorzitter van Avéro, de divisie Intermediaire Distributie van Achmea. Daarnaast heeft hij diverse bestuursfuncties en commissariaten. Jack Hommel woont in Oisterwijk, is gehuwd met Corrie en heeft twee zoons, Thomas van 21 en Mathijs van 18.

ten er nog veel ambities worden gerealiseerd en moet er nog genoten worden van de geneugten van het leven. Jack en Corrie hebben een tweede huis in de Var, in Zuid-Frankrijk. Komen zij er vaak? "Ja, zeker, we proberen er toch zeker vier à vijf keer per jaar te zijn, soms ook voor een lang weekend. Daar lees ik dus boeken." Welk boek raadt hij mij aan? We zijn aanbeland op het terras van café 't Maoske in De Moer en praten moeiteloos door over de Bourgondische kanten van het leven, maar ook over perfectionisme en onzekerheden. "Je moet zeker 'De Perfectionist' lezen van Rudolph Chelminski, over de topkok Bernard Loiseau, die zelfmoord pleegde uit angst om zijn derde Michelin-ster te verliezen. Het geeft inzicht in enerzijds de passie en obsessieve gedrevenheid van een perfectionist, anderzijds krijg je een mooi beeld van de wereld van Bocuse en andere Franse topkoks." En natuurlijk eindigen wij deze wandeling niet met treurnis maar met een Bourgondische afsluiting: het heeft niet geregend en de witte wijn smaakt heerlijk. ■

